

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/537/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713201080
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713201080.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpeného spoločnosťou ERASMUS LEGAL, s. r. o. so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: N. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX C. H., o zaplatenie 1 043,27 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/39/2013-42 zo dňa 25. 11. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej rozhodol, tak že v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a ani jeden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania z r u š u j e a vracia vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd vo veci rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 475,78 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 15. 05. 2010 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 50 € pod následkami straty výhody splátok od právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že ani jeden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol: „Žalobca vo svojej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.043,27 € z titulu nezaplateného úveru s príslušenstvom, nakoľko žalovaný uzavrel so žalobcom úverovú zmluvu dňa 23. 9. 2009 a okrem sumy 62,74 € nič nezaplatil.

Žalovaný na pojednávaní čiastočne žalobu uznal.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Z úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 23. 9. 2009 súd zistil, že zmluva bola poskytnutá na úver vo výške 664,- € pod číslom 3909074929. Úver bol poskytnutý na kúpu LT801+Skylink, výrobca Orava. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v mesačných splátkach po 31,37 € s počtom splátok 36 splátok, prvá splátka dňa 23. 10. 2009, lehota splatnosti celého úveru bola 20. 9. 2012.

Výzvou zo dňa 26. 10. 2010 vyzval žalobca žalovaného, aby mu zaplatil 1.043,81 € vzhľadom k tomu, že úver nesplácal riadne a včas a vznikla mu tak povinnosť zaplatiť zostávajúcu časť úveru so zmluvou pokutou. Žiadal, aby túto sumu zaplatil v lehote 15 dní odo dňa spísania tohto listu, v opačnom prípade bude sa domáhať žalobca vyplatenia pohľadávky exekúciou v rozhodcovskom konaní, alebo v exekučnom konaní.

Vo svojom písomnom doplnení žaloby žalobca uviedol, že predmetom sporu je istina 61,20 € ako dlžná suma úveru bez úrokov z úveru, ďalej zosplatená istina vo výške 578,83 € ako zvyšná časť úveru vypočítaná ako rozdiel celkového úveru a súčtu čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru, ďalej

úroku vo výške 85,20 € ako rozdielu úroku z úveru vyrubeneho do zosplatnenia úveru vo výške 119,79 € a úroku z úveru zaplateneho zo strany žalovaného do času zosplatnenia vo výške 34,59 €. Ďalej z úveru, ktorý by mal žalovaný zaplatiť v prípade riadneho platenia úveru, tzv. ušlý úrok vo výške 270,29 €, t.j. zmluvnú pokutu vo výške ušlého úveru, ďalej z poistného vo výške 10,45 €, zmluvnej pokuty vo výške 21,30 €, poplatkov za upomienky vo výške 16,- €, kapitalizovaného denného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,54 €, kapitalizovaného denného úroku vyčísleného na sumu 237,81 €, úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.005,97 € od 22. 1. 2013 do zaplatenia.

Žalovaný potvrdil na pojednávaní, že úverovú zmluvu podpísal a podpis na nej je skutočne jeho podpisom. Namietal však, že niektoré splátky, ktoré mal zaplatiť sú už premlčané a teda vzniesol námietku premlčania. Ak by aj celá pohľadávka nebola premlčaná, namietal premlčanie časti pohľadávky. V skutočnosti zaplatil len dve splátky, potom prišiel o robotu, oznámil to žalobcovi s tým, že nemá z čoho pohľadávku splácať. Nechcel sa teda vyhnúť zaplateniu celej pohľadávky, chcel len, aby mu splátky odložili, s čím žalobca nesúhlasil. Teraz sa zamestnal na dohodu, jeho zárobok je 170,- €, z toho dáva rodičom 50,- €, lebo býva u nich a prispieva im takto na stravu a bývanie. Pokiaľ by sa zamestnal u iného zamestnávateľa, splácal by aj viac, v súčasnosti nie je schopný vyššie splátky zaplatiť.

Podľa § 2, písm. a/, b/ a d/ zákona číslo 258/2001 Zbierky zákonov o spotrebiteľských úveroch platného v rozhodnom čase na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru, alebo inej právnej forme; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v rozhodnom čase spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady číslo 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov európskych spoločenstiev a Európskej únie.

Podľa článku 6. bodu 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu, alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná aj bez nekalých podmienok.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p. ak súd určil niektoré zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere dňa 23. 9. 2009, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 664,- € a žalovaný

sa zaviazal splácať ho v mesačných splátkach po 31,37 €. V konaní nebolo sporné, že žalovaný z takto poskytnutého úveru zaplatil len dve splátky, t. j. 62,74 €.

Zmluva o úvere, ktorú uzavrel žalobca so žalovaným je podľa zistenia súdu spotrebiteľskou zmluvou a to s poukazom na ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný v danom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keď sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Ide teda o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Zbierky zákonov o spotrebiteľských úveroch.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, to neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Je nepochybné, že zmluvné podmienky v predmetnej úverovej zmluve zo dňa 23. 9. 2009 neboli individuálne dojednané, nakoľko žalovaný nemohol podstatne ovplyvniť obsah tejto zmluvy, pretože podmienky boli vopred predtlačené.

Podľa článku III. ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

V danom prípade súd posudzoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok. Mal preukázané, že na jej základe bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 664,- €, z ktorého úveru zaplatil 62,74 € a žalovaný požaduje od neho vrátenie sumy 1.043,27 €. Takáto suma je podľa záveru súdu neprimeraná v pomere k poskytnutej výške úveru. Okrem toho žalovaný vzniesol námietku premlčania jednotlivých splátok a súd mal preukázané, že splátky mali byť splácané vždy do 20.-teho v mesiaci. Žaloba bola podaná 25. 1. 2013, pričom úver mal začať splácať žalovaný dňa 23. 10. 2009. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd sa musel v prvom rade zaoberať zistením, či sa jedná o dlh premlčaný ako celok, alebo či išlo o premlčané jednotlivé splátky. Bolo preukázané, že premlčané boli splátky za mesiace október, november a december 2009, ako aj január 2010. Nakoľko žalobca bola podaná 25. 1. 2013, čiže tieto splátky sa v trojročnej premlčacej lehote premlčali. Spolu teda žalovaný zaplatil 62,74 € + splátky premlčané vo výške 125,48 € predstavovali sumu 188,22 €, po odpočítaní tejto sumy z poskytnutého úveru 664,- € zostáva zaplatiť sumu 475,78 €. V prevyšujúcej časti súd žalobu z titulu premlčania a následne v prípade, ak by sa nejednalo o dlh premlčaný z titulu neprimeraných zmluvných podmienok zamietol.

Okrem priznanej sumy súd zaviazal žalovaného zaplatiť úroky z omeškania podľa § 517 OZ v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia Vlády SR číslo 87/1995 Zbierky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p.“.

Proti výroku rozhodnutia, v ktorom prvostupňový súd návrh zamietol a voči rozhodnutiu o náhrade trov konania podal žalobca v lehote v súlade s § 204 ods. 1 OSP odvolanie a žiadal rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a vyhovel návrhu v celom rozsahu.

Žalobca podal odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a) OSP, nakoľko v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f) - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a § 221 ods. 1 písm. h) - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav;
z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b) OSP, nakoľko konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (nepreskúmateľnosť rozhodnutia);
z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) OSP, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca uviedol, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko v odôvodnení rozhodnutia, pokiaľ ide zamietnutie návrhu sa uvádza, že žalovaný nárok je neprimeraný v pomere k poskytnutej výške úveru. Tento svoj záver nijako prvostupňový súd neodôvodnil. Keďže súd neuviedol z akého dôvodu sa mu zdá žalovaný nárok neprimeraný, žalobca sa nemôže k uvedenému relevantne vyjadriť a teda v tejto časti je rozhodnutie nepreskúmateľné. Poukázal na to, že ak mal na mysli prvostupňový súd výšku odplaty, ktorú posúdil ako neprimeranú, táto nie je v rozpore s príslušnými predpismi. Úver bol poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 23. 09. 2009 vo výške 664 € a výška odplaty za poskytnutý úver bola dohodnutá v súlade s v danom čase platnými právnymi predpismi vo výške 390,08 €. Celkové náklady boli vyčíslené v súlade s ust. § 2 písm. c) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Odplata nebola v rozpore s ust. § 3 ods. 10 zák. č. 258/2001 Z. z. a ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z. V zmysle ust. § 7a ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. sú zverejňované prehľady o maximálnej výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom maximálna výška odplaty v percentách pre spotrebiteľské úvery vo výške do 1 500 € so splatnosťou od 1 do 5 rokov bola vo výške 73,44 %. Keďže pri danom úvere sumu celkových nákladov tvoril iba úrok za poskytnutý úver, ktorý bol v danom prípade vo výške 390,08 €, t. j. 58,75 %, a teda dohodnutá výška úrokovej sadzby a následne suma celkových nákladov spotrebiteľa je primeraná a návrh žalobcu oprávnený.

Žalobca tiež namietal, že pokiaľ ide o premlčanie, súd iba uviedol, že boli premlčané splátky za mesiac október, november a december 2009 a január 2010, žaloba bola podaná 25. 01. 2013, čiže tieto splátky sa v trojročnej premlčacej lehote premlčali. Odvolateľ má za to, že nie je zrejme z akého ustanovenia právneho predpisu súd vychádzal pri právnom posúdení plynutia premlčacej lehoty každej individuálnej splátky zvlášť. Teda rozhodnutie je nepreskúmateľné. Ak prvostupňový súd plynutie premlčacej lehoty posudzoval od každej splátky zvlášť, takáto úvaha je nesprávna a prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil skutkový stav, resp. nesprávne vec právne posúdil, v danej veci došlo k zosplateniu úveru.

Predmetnú úverovú zmluvu bolo potrebné posúdiť podľa obchodného zákonníka aj keď ide o vzťah uzatvorený v súlade so zákonom č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že v prípade typových zmlúv pôsobí Občiansky zákonník ako lex specialis k Obchodnému zákonníku. Poukázal na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že zákonodarca nepočítal s kogentnosťou občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách, čo vyplýva aj z ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, kde je upravená výška úrokov z omeškania, najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov Občianskeho práva v prípade, že záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ. V prípade, že by sa mal používať Občiansky zákonník, nie je potom potrebná takáto duplicitná úprava v Obchodnom zákonníku. Použitie Obchodného zákonníka bolo potvrdené aj rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 03. 2013 sp. zn. MCdo 4/2012 a teda aj na premlčanie je potrebné aplikovať obchodný zákonník a nie tak ako to urobil prvostupňový súd Občiansky zákonník.

Žalobca uviedol, že v súlade s § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia lehota 4 roky a v súlade s § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

Navrhovateľ postupoval v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj v súlade s § 3 písm. a) hlavy 7 úverových podmienok, a keďže žalovaný bol v omeškaní so splátkami 20. 12. 2009 až 20. 04. 2010 a dlhšie ako tri mesiace, bol žalobca oprávnený požiadať o vrátenie celej nezaplatennej časti. Žalobca požiadal o zosplatenie listom zo dňa 26. 04. 2010 a to v lehote 15 dní. Pri uplatnení svojho nároku na zaplatenie celej pohľadávky vznikol žalobcovi nárok až po postupe v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a až naplnením týchto zákonných ustanovení mohol navrhovateľ prvýkrát uplatniť svoj nárok na súde, a teda premlčacia lehota nemohla začať plynúť skôr ako naplnením zákonných podmienok vyžadovaných od veriteľa. K splatnosti celej zvyšnej časti úveru došlo 26. 04. 2010. Premlčacia lehota začala plynúť od 15. dňa nasledujúceho po zosplatení úveru t. j. 15. dňa odo dňa 26. 04. 2010 t. j. dňom 12. 05. 2010, a teda jeho nárok nie je premlčaný ani v trojročnej ani v štvorročnej premlčacej lehote.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) vec preskúmal v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a rozhodnutie v napadnutej časti zrušil v súlade s § 221 ods. 1 písm. f) OSP a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Medzi účastníkmi bolo nesporné, že medzi nimi došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere dňa 23. 09. 2009, že išlo o zmluvu spotrebiteľskú, pri uzatváraní ktorej žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, keď sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Išlo teda o spotrebiteľský úver podľa zákona 258/2001 Z. z. Medzi účastníkmi tiež nebolo sporné, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 664 €.

Odvolateľ namietal v odvolaní, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko v odôvodnení rozhodnutia, pokiaľ ide zamietnutie návrhu sa uvádza, že žalovaný nárok je neprimeraný v pomere k poskytnutej výške úveru, tento svoj záver nijako prvostupňový súd neodôvodnil, nie je zrejmé z akého ustanovenia právneho predpisu súd vychádzal pri právnom posúdení plynutia premlčacej lehoty každej individuálnej splátky zvlášť, zároveň odvolateľ poukázal na to, že vec je potrebné posúdiť podľa ustanovení obchodného zákonníka.

Odvolací súd pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľa, že na daný zmluvný vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia obchodného zákonníka uvádza, že prvostupňový súd správne aplikoval na danú vec ustanovenia občianskeho zákonníka. Odvolací súd nepopiera povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, avšak vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 10. 06. 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zákonodarca prijal predmetné ustanovenie, z dôvodu odstránenia nejasností pri aplikácii práva na spotrebiteľské vzťahy. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o jeho aplikáciu prednostne v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva (v obchodnom zákonníku a v občianskom zákonníku), t. j. aj otázky premlčania (ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne), aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia nastala až po uzatvorení zmluvného vzťahu, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské zmluvy. Predmetný zmluvný vzťah je potrebné posudzovať prednostne podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, čiže aj pokiaľ ide o premlčanie, je potrebné v právnej veci aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, teda nie ako uvádza odvolateľ ustanovenia Obchodného zákonníka.

Odvolací súd zistil, že v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že „v danom prípade súd posudzoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok. Mal preukázané, že na jej základe bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 664,- €, z ktorého úveru zaplatil 62,74 € a žalovaný požaduje od neho vrátenie sumy 1.043,27 €. Takáto suma je podľa záveru súdu neprimeraná v pomere k poskytnutej výške úveru “.

Prvostupňový súd neuviedol v odôvodnení stručne, jasne a výstižne akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, a na základe akej úvahy posúdil, že suma 1.043,27 € je neprimeraná v pomere k poskytnutej výške úveru, pričom tento jeho záver bol základom pre rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorého súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať

sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáha, z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ak rozsudok súdu neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 157 ods. 2 OSP je nepreskúmateľným.

Preskúmaním odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu dospel odvolací súd k záveru, že jeho rozhodnutie nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia neuviedol na základe akých úvah dospel k záveru, že suma 1.043,27 € je neprimeraná v pomere k poskytnutej výške úveru, pričom tento jeho záver bol základom pre rozhodnutie vo veci, v tejto časti je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Okresný súd v ďalšom konaní posúdi nárok, v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal ako vyhodnotil argumentáciu účastníkov, resp. prečo súd túto argumentáciu nepovažoval za dôvodnú, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Súd uvedie z akých preukázaných skutočností vychádzal a akými úvahami sa riadil pri jeho závere, že suma 1.043,27 € je neprimeraná v pomere k poskytnutej výške úveru.

Pre správne rozhodnutie bude potrebné doplniť zistenie skutkového stavu ohľadne toho pre neplnenie ktorej zo splátok sa stal zročný celý dlh, nakoľko od tejto doby začne plynúť premlčacia doba na úhradu celej zosplatennej sumy. Súd vysvetlí na základe čoho došiel k záveru, že splátka splatná 23. 10. 2010 je premlčaná, keďže táto podľa splátkového kalendára bola uhradená.

Podľa potreby vykoná okresný súd ďalšie dokazovanie, ktoré sa bude javiť nevyhnutným pre rozhodnutie vo veci.

Odvolaním nenapadnutá časť rozsudku zostáva nedotknutá.

V novom rozhodnutí rozhodnej prvostupňový súd aj o náhrade trov konania prvostupňového a odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.